

עפ"ג 20/55209 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 ממרץ 2021

עפ"ג 20-12-55209 מדינת ישראל נ' פלוני (אסיר)

בפני הרכב כב' השופטים:
י. גרייל, שופט עמידת [אב"ד]

א. בולוס, שופט

מ. דאוד, שופט

המעוררת:

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה
עו"י ב"כ עו"ד שרון איל

פלוני
עו"י ב"כ עווה"ד סיגל דברוי ואח'

נגד

המשיב:

הודעת ערעור מיום 24.12.20 על גזר-דיןו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט זאייד פלאח) מיום 20.11.20 ב-
ת"פ 39149-04-20.

פסק דין

השופט א' בולוס:

1. ערעור המדינה על קולת העונש בגין גזר דיןו של ביהם"ש השלום בחיפה (כב' השופט זאייד פלאח), מיום 20.11.20 שנitin בת"פ 20-04-39149 (להלן: **גזר הדין**).

כתב האישום

2. המשיב, ליד 1982, הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בת זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) וגם עבירות אiomים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. כמתואר בכתב האישום שבעובדותיו הודה המשיב, במועד הרלוונטי לכתב אישום היו המשיב והגברת ס"ס (להלן: **המתלוננת**) נשואים ולהם שני ילדים בני כ- 3 ו-4 שנים (להלן: **הילדים**). המתלוננת הייתה בחודש השלישי להריון, והתגוררה יחד עם המשיב והילדים בדירות בדלית אל כרמל (להלן: **הבית**).

עמוד 1

4. ביום 23/4/2013 בשעה 04:00 או בסמוך לכך, עת ישנה המתלוונת ולצדה שני הילדים בבית, העיר אותה המשיב כשבידו האחת סכין מטבח (להלן: **הסכין**) ובידו השנייה מצית. בנסיבות אלה תקף המשיב את המתלוונת בכך שشرط אותה בידי באמיצאות הסכין והטיח בה שהיא בוגדת בו עם אחיו.

5. המתלוונת הכחישה את טענותיו וקמה מהמיתה כאשר המשיב החזיק בסכין סמוך לבטנה. המתלוונת התחליה ללקת לכיוון הסלון אך המשיב רדף אחריה והיכה בידי באמיצאות החלק הרחב של להב הסכין. כשהמתלוונת ניסתה לחזור לחדר השינה המשיב הכה בראשה מספר פעמים באמיצאות בקבוק בושם ולאחר שנפלה הארץ בעט בה בטנה ודרך על ראשה.

6. בנסיבות אלה, התעוורו הילדים והחלו בוכים והמשיב לא שעה לבכיהם. המתלוונת הצלילה לצאת מהבית והתדפקה על דלת שכנתה ארך ללא הוועיל ועל כן התישבה בפתח הבית.

7. המשיב יצא מן הבית וקרא למתלוונת לחזור פנימה, התנצל על מעשיו וביקש שידברו בפנים. המתלוונת נענתה לו והם נכנסו לבית שוחחו ולהלכו לשון ייחודי במשמעותם.

8. כעشر דקות לאחר מכן שוב העיר המשיב את המתלוונת ואמר לה שתוריד את בגדיה ותשב על הרצפה במטבח. המתלוונת סקרה שהמשיב רוצה לקיים עמה יחסי מין ולכן גענתה לו אבל בעודה יושבת עירומה במטבח נעמד המשיב לידה כשהוא מחזק בידו מיכל של חומר דליק וכן מצת ואמר לה שרוף אותה ואת הילדים שהתעוורו ובואו בעקבותיהם, וזאת בכונה להפחידה או להקניתה.

9. המתלוונת ברחה למקלחת והتلבשה. לאחר מכן המשיב תקף אותה בסטיירות והשליך לעברה בקבוק ועצים מן האח שלא פגעו בה והמתלוונת ברחה מן הבית לבית שכנתה.

10. כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל נחבלה המתלוונת באופן שנגרמו לה המתומות ושריטות מפוזרות בפניה, במצח ומתחורי אוזן ימין, המטומה בקרקפת עליונה וכן שריטות בגב, בזרוע שמאל ובכף רגל.

11. לאחר שהמשיב הודה והורשע, הצדדים טענו לעונש ונינתן גזר דין של בית המשפט קמא אשר עומד בנקודה הערעור שמנוחה כתת לפנינו.

גזר הדין

12. בגזר הדין בית המשפט קמא סקר את טענות הצדדים, הבahir כי המשיב במעשהיו פגע בכבודה, בשלמות גופה של המתלוונת ובזכותה לחים ללא פחד ולגישותו, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא בינונית. לאחר שבית המשפט קמא נתן את דעתו לערכיהם שנפגעו ומידת הפגיעה בהם ולפסיקת הנוהגת, לחלקן של המשיב בעבירות, לנזק

שנגרם למתלוונת ולנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירות - בית המשפט קמא מצא כי מתחם העונש הינו בין 10 ועד 30 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלוות.

13. באשר לעונש בתוקן המתחם בבית המשפט קמא נתן את דעתו להודאה ולנטילת האחריות של המשיב. התחשב בפגיעה שהעונש יסב למשיב במיחוזד בשל גילו (יליד 1982) וגם את הפגיעה במשפטתו כאשר לו ולמתלוונת 2 ילדים קטינים. בית-המשפט קמא גם התחשב בנסיבות חייו הקשות של המשיב, בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (כ-7 חודשים) כמו גם בעובדה כי המתלוונת והמשיב נמצאים בהליך גירושין. בית המשפט קמא גם ציין בגזר דין כי המשיב מרצה מאסר בפועל במשך 9 חודשים שהוטל עליו במסגרת תל"פ 20-01-42601-20-7/19 באר-שבע ביום 20/7/19 בגין תקיפת שוטר (להלן: **התיק الآخر**).

14. ביהם"ש קמא נתן את דעתו בגזר הדין לדברי המתלוונת בפניו אשר מסרה כי אינה סולחת למשיב וביקשה כי יושת עליו עונש ראוי; אולם גם לדברי אחיה של המתלוונת שהביע רצון כי המשיב ייחזור מוקדם ככל שנitin לילדיו וביקש התחשבות במשיב; גם לדברי אבי המתלוונת שציין כי המשיב כנראה מכור לאלכוהול ואיחל למשיב הצלחה אולם רחוק מהמתלוונת. במסגרת העדויות לעונש העיד גם אחיו המשיב, ובגזר הדין ביהם"ש קמא הזכיר את תמצית דבריו, לפיהם הוא פנה בבקשתו למשיב הזדמנות לנסوت לעזר ולשיקם אותו כדי לאפשר לאחרון להמשיך בחיים.

15. בסוף גזר הדין, ביהם"ש קמא ציין כי ניתן לתת למשפטת המשיב הזדמנות לשקמו, אך זאת מבליל להקל בחומרת מעשיוodon את המשיב לעונשים שלහלן:

א. מאסר בפועל במשך 12 חודשים בגין עונש מיום 23/4/20 ועד ליום 19/7/19, כאשר עונש זה המשיב ירצה במצטבר לכל עונש אחר.

ב. עונש של 6 חודשים מאסר על תנאי אשר יופעל אם יעבור המשיב תוך 3 שנים מיום שחררו אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.

ג. המשיב חייב גם לפצות את המתלוונת בתשלום סכום של 2,000 ₪ וגם חתימה על התcheinות להימנע מביצוע אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בסך של 10,000 ₪.

טענות הצדדים בערעורים

16. המערערת לא השלימה עם גזר דין זה והגישה את הערעור שמנוח כתעת לפנינו. בהודעת הערעור וגם במסגרת הדיון המערערת חזרה והזירה כי העבירות נשוא הליך זה בוצעו ביום 20/4/23, כאשר המשיב נמצא במעצר בבית בעקבות אלימות כלפי שוטר שבגינה הוגש כתב אישום בתיק האחר, דבר שלא הרתיעו. המשיב חזר וביצע עבירות אלימות קשה ואכזרית כלפי המתלוונת - אשתו, כשהיא בהריון ובונכחות ילדיהם הקטנים.

לטענת המערערת, מדובר באירוע אלימות חריג בו המשיב אף איים על המתלוונת תוך שימוש בסכין ובמצית,شرط אותה, הכה אותה בראשה וגם בעט בבטנה. אלימות זו, נסף לסלול ולזק הנפשי שנגרמו למתלוונת, גרמו גם להמתומות ושריטות בפניה, במצב ולחבלות נוספות. מדובר, כך טוען, באלים מושוללת רסן, אכזרית ומשפילה. נסיבות קשות אלו מחייבות קביעת מתחם בין 24 ל- 46 חודשים מאסר בפועל.

המעערערת גם הפענה לפסיקה רלוונטיית שמננה עולה, כי בעבירות כגון דא יש להחמיר ועל בית המשפט לתרום את חלקו במלחמה באלים. מכאן, נוכח מדיניות הענישה המקובלת והראיה וכל הנסיבות והשיקולים, עתירה המערערת לקבלת הערעור בכר שיקבע מתחם ענישה גבוהה יותר ולהחמיר גם בקביעת העונש המתאים למשיב.

17. מנגד, הסניגורית המלומדת בפתח טיעוניה הביעה הסכמה באשר לחומרתן של עבירות האלים בתחום המשפחה, יחד עם זאת הדגישה כי נכוון להיצמד לעובדות העולות מכתב האישום ויש לדחות את עמדת המדינה בטיעוניה שנייטה לשלב עובדות ותיאורים שאין בינם לנטען בכתב האישום ולא כלום, כדי להוסיף נופך לחומרת מעשי המשיב.

lagishet.hsnigoriait, יש להשיקף על העונש הכלול למשך 21 חודשים מאסר בפועל שהוטל על המשיב בתיק זה ובתיק الآخر כמקשה אחת - עונש שהינו מazon המרחק את המשיב מהחברה לתקופה ממושכת ומהווה ביטוי הולם לחומרת מעשיו בשני התקדים. עוד טענה, כי במלאת האיזון נכוון לתת את הדעת לנסיבות האישיות הקשות של המשיב המכור לטיפה המרה עוד מגיל 12 ואשר חוווה ילדות אלימה, שכן היה לצד מוכחה ו עבר טראומה קשה שעשו שאבו רצח את אמו והתאבד נגד עיניו. מידע זה עולה מتفسיר המעצר, אותו ביקשה הסניגורית להגיש.

עוד הוסיפה, כי מדובר במשיב המשוער לשיקום וטרם מעצרו השתלב בתכנית גמילה מאלכוהול בקהילה, אלא שהליך זה הופסק בעובדו בגין בעקבות מגפת הקורונה; ומכאן, נכוון להזמין תסקير עדכני לעניין העונש מעת שירות המבחן לפני ההכרעה בערעור זה.

הסניגורית גם הדגישה, כי המשיב והמתלוונת נמצאים בהליך גירושין, נסיבה התומכת אף היא במסקנה כי העונש מazon ומצדיקה דחית הערעור.

18. יצוין, כי לעניין הגשת תסקيري המעצר התגלעה מחלוקת בין הצדדים, ובוחלתתנו שניתנה במעמד הדיון ציינו כי התייחסות לחלוקת זו תינתן במסגרת פסק הדיון. בהקשר זה המערערת הוסיפה וטענה, כי גם אילו היה מקום לקבל תסקיר זה במסגרת הערעור, הרי אשר מצטייר מتفسיר זהquia תמונה של מסוכנות, שכן המסקנה הייתה כי באישיות המשיב מאפיינים אלימים ואף עולה כי המתלוונת סבלה מנחת זרועו של המשיב במשך שנים. לעניין הזמנת תסקיר עדכני טוען, כי הדבר מיותר לחלוטין, שכן נוכח חומרת המעשים נכוון להעביר מסר תקין בהטלת עונשה מרעיתה ואין לשעות לטענה הכללית והגורפת לשיקום.

דין והכרעה

19. נכון הדבר, כי גם ערכאת הערעור מוסמכת להזמין תסקירות לעניין העונש מעת שירות המבחן, בין היתר, כדי לעמוד על אפשרות שיקומו של הנאשם - שיקול בעל חשיבות בקביעת העונש הולם ולעתים אף תוך סטייה ממתחם העונש (רע"פ 3565/20 **צביקה לביא נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (14.6.20)). אך מצד זאת חשוב להזכיר, כי לנאשם לא קנייה הזכות לעירicit והגשת תסקירות לעניין העונש מעת שירות המבחן אלא במקרים מיוחדים כקבוע בסע' 38 לחוק העונשין ובאישור דרכי עונשה (תקיר של קצין מבבחן), התשכ"ד-1964. להוציא מקרים אלה, הפנית עניינו של הנאשם בערכאה הדינית או במסגרת ערעור לשירות המבחן, נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט (רע"פ 8884/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (11.6.14); רע"פ 8722/15 **שבazzi Tabnass נ' מדינת ישראל** **ישראלי** (21.12.15), פסקה 10)).

עוד, בהיעדר חובה להיוועץ עם שירות המבחן, הזמנת תסקירות לעניין העונש תעשה כאשר קיימת תכלית ראייה, ומושגתה כי הדבר עשוי להשיליך על התוצאה הסופית. במקרה זה, לא השתכנענו כי הדבר דרוש, שכן בלבד מההצהרה הכללית והטענה הגורפת לעניין קיומו של רצון להשתתקם לא הוכח לפנינו ولو בدل של ראייה לעניין קיומו, תחילתו או היתכנותו של תהליך זהה למרות חלוף הזמן והשלב המתקדם בו אנו נמצאים (ע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 (2.8.15)).

20. כאמור, נתגלעה בין הצדדים מחלוקת באשר להגשת תסקורי המעצר. עניין זה נפנה לסעיף 21א **לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996**, לפיו תסקיר מעצר לא ישמש כתסקיר לעניין העונש; ולתקנה 28 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, הקובעת כי ניתן לעשות שימוש בתסקיר אך לצורך ההליך המשפטי שבקשר אליו הוא נערך (ע"פ 7545/20 **אסלאם זרייקי נ' מדינת ישראל**, פסקה 3 (11.11.20)). כדי שההתמונה תהיה בהירה ושלמה חשוב לציין כי: "אין כל מניעה להזכיר בתסקיר המבחן את ממצאי תסקיר המעצר, כל עוד תסקיר המעצר עצמו אינו משמש כתחליף לתסקיר המבחן בשלב הטיעונים לעונש" (ע"פ 5986/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (25.11.14)).

הווה אומר, לא ניתן לסמוך על תסקיר המעצר בשלב קביעת העונש והדבר הינו נכון ביותר בערכאת הערעור. תסקיר זה ניתן להזכיר ואף לסקור את המסקנות שבגדרו בתסקיר שהוקן לקראת העונש ובתנאי שהאמור בו לא מהוות תחליף לתסקיר שירות המבחן לעניין העונש.

נראה כי הכוונה העומדת מאחוריו הניסיון להגשת תסקיר המעצר בהיעדרו של תסקיר לעניין העונש, היא הצגת הרקע העוביתי לעניין יולדתו ונסיבות האישיות של המשיב. למרות שנית הוכח להוכיח עובדות אלו במסגרת הראיות לעונש לפני ביהם"ש קמא (ולאו דווקא במסגרת תסקיר שירות המבחן); בבואנו להכריע בערעור זה נלק כברת דרך לקראת המשיב ונניח שתענתו כי ילדתו הייתה קשה ומזה שנים רבות הוא תלוי פיזית ונפשית באלכוהול.

21. כאמור, ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר דיןה של הערכאה הדינית. מכאן, התערבותה של ערכאת הערעור בעונש שמורה לקרים מיוחדים שבהם נפלה טעות המחייבת תיקון או שהעונש שנגזר סוטה באופן ברור מרמת העונsha הרואה או שקיימות נסיבות מיוחדות אחרות אשר יצדיקו חריגה מהכלל (ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, פסקה 30 לח"ד השופט סולברג (5.8.13); ע"פ 512/13 **פלוני**

נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (4.12.13); ע"פ 258/17 **סלאチ נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (10.8.2017); ע"פ 8057/16 **שטרימר נ' מדינת ישראל**, פס' 15 (9.8.2017)).

סבירוני, כי המקירה שבפנינו מחייב את התערבותה של ערכתה הערעו, שכן העונש שנקבע בגין הדין מקל באופן בולט עם המשייב ובגדרו לא ניתן ביטוי הולם לנטיות הביצוע וחומרת העבירות.

22. לא אחת נקבע, כי במלאת קביעת העונש בעבירות אלימות חמורות הבכורה תינתן לשיקולי ההרתעה והגמול. הענישה חייבת לבטא יחס הולם בין חומרת העבירה והפגיעה בקורבן, לחומרת העונש תוך הבעת גנאי וסילדה מעבירות אלו (ע"פ 327/05 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (1.12.05)). על ידי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בתופעה זו כאשר:

"האמצעי שניתן בידיו של בית המשפט להשיא תרומה לעיצוב דמותה של החברה, לגיבושן של נורמות התנהגות ראיות ולšíירושן של נורמות התנהגות פסולות, הוא הענישה. על העונש הנגזר לשקף את הוקעת המעשים ואת הסלידה החברתית מהם. עליו להראות כי הציבור כולה מוגן מפגיעה הרעה של מי שנכוון לבצע עבירות שכאה. הוקעת המעשים לא די לה שטייטה במילימ של זухזע ושאט נפש. מבחנה אחד הוא - מיצוי הדין עם המבצעים" (ע"פ 7961/07 **מדינת ישראל נ' אריק שטרן**, פסקה 10 (19.3.08)).

23. כך בעבירות אלימות חמורות, והדבר נכון בכך שתא שאותן אלימות זו מתרחשת בתוך התא המשפחתית ומופנית כלפי בת זוג או ילדים:

"התופעה של אלימות במשפחה פשוטה לצער במקומותינו ועל החברה להוקיע ולהביע סlidתיה בכל דרך מתופעה זו אותה יש לעקור מן השורש. תרומת בית המשפט בעניין זה היא ענישה כואבת, קשה ומשמעותית שיש בה כדי להעניש ולהרטיע את העברין ולהוות הträאה והרטעה לאחרים כמוותו" (ע"פ 2776/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (26.10.99)).

עוד נקבע:

"קשה להلوم כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, مثل הייתה רכשו וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פורי כוחות פיזיים, לעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המידם המחריר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובזוק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג

ובפגיעה בכבודה." (ע"פ 669/12 **יוסף עמיאל נגד מדינת ישראל**, פסקה 3 (19.04.12)).

(ראו גם: ע"פ 2157/92 **פדייה נ' מדינת ישראל**, פ"ד מז(1) 81, בעמ' 84-85 (10/01/93); רע"פ 182/13 **نعم משה נ' מדינת ישראל**, פסקה 15 והאסמכתאות שם (21.1.13)).

24. מעשי המשיב נמצאים ברף החומרה הגבוהה. המשיב תקף את המתלוונת מספר פעמים, תוך שימוש בסכין, בחפצים קהים נוספים, איים עליה בחומר דליק, בטע בבטנה ביודעו כי הינה בהירון, שרט אותה באמצעות הסכין, היכה אותה ולא הרפה למורת בכיהם של הילדים שראו את המתלוונת, אםם, מוכה ומושפלת.

25. זו התנהלות אכזרית שהופנתה כלפי אשתו של המשיב. אלימות קשה זו מעוררת סלידה ושאט נפש ביחס מההתרחשה בתוך ביתם המשותף שהציפה הטבעית כי ישררו בו יחס אהבה וכבוד הדדי. מהתיאור שבכתב האישום ניתן גם לעמוד על חסר האונים בו הייתה שרויה המתלוונת שספגה אלימות קשה אשר גרמה לחבלות בגופה ויש להניח גם לנזק נפשי.

26. חומרת מעשים אלה מתחדשת נוכחות העובדה שהמשיב ביצעם כשהוא נמצא במעטם בית בעקבות מעשי אלימות קודמים שהופנו כלפי שוטר, דבר שלא הרתינו ואף לא טרם לעריכתו של חשבון נפש; ועוד שהם מבוצעים ללא איום או התרגורות כלשהם מצד המתלוונת אלא בהחלטה עצמאית של המשיב. בהקשר זה חשוב לציין, כי אכן משתמש מטיעוני הסנגוריית, כי המשיב היה תחת השפעת אלכוהול, אולם גם אם הנטען נכון הדבר לא מפחית מחומרת מעשיו ואף לא יכול להוות נסיבה או שיקול לקולו.

27. זהו מקרה שמחיב השתת ענישה מרתיעה שתעביר מסר חד וברור. אין להשלים עם אלימות כלל וביחוד לא צו שהקורבן הוא בת זוג וילדים קטינים שלרוב הינם חסרי ישע ותלוים כלכלית ורגשית בתוקף. נסיבות ביצוע העבירות כמו גם מדיניות הענישה שמחייבת נקיטת יד קשה, מובילות למסקנה כי במקרה זה בימה"ש קמא הקל עם המשיב דבר שמצויך את התערבותה של ערכאת הערעור.

28. נכון הדבר כי בזמן ביצוע העבירות לא היה למשיב עבר פלילי, כי הודה ונטל אחריות גם נסיבות חייו אין פשוטות כלל ועיקר. לנסיבות אלו נתנו את דעתנו, אולם למרות משקלן הן לא מתקנות מעוצמתה ואכזריותה של האלימות בה נקט המשיב ולא מצדיקות את ההקללה בעונש שנקבע בಗזר הדין.

29. רק ממשום שאין זו דרך של ערכאת הערעור למצות את מלאה חומרת הדין עם הנאים בקבלת ערעור המדינה (ע"פ 6990/13 **חטיב נ' מדינת ישראל**, פסקה 42 (24.2.2014); ע"פ 7349/14 **פלונית נ' מדינת ישראל**, פסקה 20 (14.5.2015)); יצא לחברו" לקל את הערעור ולהעמיד את עונש המאסר בפועל על **15 חודשים**, חלף המאסר בפועל למשך 12 חודשים שנקבע בגזר דין של בימה"ש קמא.

מעונש זה ינוכו ימי מעצרו של המשיב מיום 23.4.20 עד ליום 19.7.20.

למניעת ספק: עונש מאסר זה הוא במצטבר לכל עונש אחר שמרצה המשיב כו".

03. כמו כן אזכיר, כי שאר ההוראות ורכיבי הענישה שנקבעו בגזר דין של ביהם"ש קמא ישארו על כנמ.

א' בולוס, שופט

השופט י. גריל:

אני מצטרף לחוות דעתו של השופט א. בולוס הן לתוצאה והן לנימוקים.

**י. גריל, שופט עמידה
[אב"ד]**

השופט מ. דאווד:

אני מצטרף ל חוות דעתו של השופט א. בולוס הן לתוצאה והן לנימוקים.

מ' דאווד, שופט

התוצאה מכל האמור לעיל היא שאנו מקבלים את ערעור המדינה ומעמידים את עונש המאסר בפועל שעל המשיב לרשות על **15 חודשים**, וזאת חלף המאסר בפועל במשך 12 חודשים שנקבע בגזר הדין של בית משפט קמא.

מתוקפת מאסר זו, יኖכו ימי מעצרו של המשיב החל מיום 23.4.20 ועד ליום 19.7.20.

למניעת ספק: עונש מאסר זה הוא במצטבר לכל עונש אחר שמרצה המשיב כו".

כל שאר ההוראות ורכיבי הענישה שנקבעו בגזר-דין של בית משפט קמא ישארו על כנמ.
עמוד 8

תוצאת פסק הדין מובאות לידיעת המשיב באמצעות מערכת C.V.

למציאות בית-המשפט: יש להכין פקודת מסר מתוקנת ולהציג את הפקודה ואת פסק הדין לשב"ס.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"א, 11 מרץ 2021, במעמד הנוכחים.

מ' דוד, שופט

א' בולוס, שופט

י' גרייל, שופט עמידה
[אב"ד]